

Autorská zpráva

Argentinský spisovatel Jorge Luis Borges ve své povídce *Knihy z písku* vypráví podivný příběh bibliofila, kterému se podaří koupit knihu s nekonečným počtem stránek. Jednotlivé strany jsou nepravidelně číslovány, po čísle 40 514 následuje číslo 999 a po něm osmimístné číslo. Nedaří se mu najít první ani poslední stranu. Opře levou ruku o titulní list a palcem, téměř přilepeným k ukazováčku, listuje v knize. Ale mezi titulní list a ruku se vždy připele několik listů, jako by z knihy vyrůstaly. Časem zjistí, že může neustále objevovat nové a nové strany s texty a ilustracemi, ale pokud je opustí, tak už se mu nikdy nepodaří je znovu najít. Pozdě večer knihu pečlivě ukryje a jde si lehnout. Ale neusne, ve tři nebo ve čtyři ráno rozsvítí a opět sáhne po té neuvěřitelné knize a obrací její listy.

Knihy určitým způsobem vystihuje dobrodružství majitele knihovny, který ve svých knihách může objevovat další a další listy, které dříve přehlédl, nebo na ně už zapomněl. Na výstavě nemůžeme nechat návštěvníky, aby listovali všemi knihami a zažívali tak dobrodružství skutečného bibliofila. Ale zároveň nechceme vystavit několik knih vedle sebe v jedné vitríně. Jednotlivé detaily knih pak zanikají a knihy tvoří jeden splývající celek. Chceme v návštěvníkovi probudit onen pocit dobrodružství, kdy je mu většina sdělení skrytá, ale může je postupně objevovat. Výstavní bloky s množstvím malých knih, umožňují návštěvníkům postupně objevovat další a další stránky a zachovat tak pocit objevování pokladů a vzkazů zanechaných náhodně na stránkách knih.

Výstavní mobiliář se skládá z různě velkých, různě tvarovaných a různě barevných knihoven a čtenářských stolů s knihami. Různorodost v tvaru a v barvě vystihuje povahy jednotlivých sběratelů a různá témata. Ve vestavěných stěnách mezi výstavním prostorem a koncertní halou jsou umístěny okna vitrín, umožňující průhled mezi oběma prostory. Podporujeme tím motiv hledání, kdy je možné tajně pozorovat co se děje v místnosti za vestavěnou stěnou. Díky těmto průhledným vitrínám nebudou stěny v koncertní hale prázdné, ale budou nabízet omezené průhledy do expozice a lákat k návštěvě výstavy. Obrazy, fotografie a grafiky pověšené ve výstavních lištách na stěnách budou zarámovány do různých rámců, aby navozovaly pocit domova jednotlivých osobností sběratelů.

Většina výstav v řešených prostorech se snaží zakrýt nerovné, proměnlivé zdi. My chceme naopak většinu zdí ponechat viditelných a výstavní bloky umístit do prostoru. Chceme zdůraznit atmosféru místa, klenby, dlažbu tak, aby podtrhla atmosféru vystavených historických knih.